

Den omstændighed, at forslaget medfører, at ordene »herunder forbud mod eller kontrol med ind- og udførsel af planter og dyr« udgår af den hidtidige bestemmelse, indebærer ikke nogen realitetsændring af denne, i hvilken forbindelse bemærkes, at Danmark har ratificeret den såkaldte Washington-konvention om handel med udryddelsestruede arter af vilde dyr og planter, hvilken konvention var den direkte anledning til gennemførelsen af § 60 b i forbindelse med ændringerne i naturfredningsloven i 1975, og at der ved miljøministeriets bekendtgørelse nr. 526 af 13. oktober 1977 og grønlandsministeriets bekendtgørelse nr. 527 af 13. oktober 1977 er fastsat regler, som bl. a. omfatter en kontrol med ind- og udførsel af de plante- og dyrearter, som er omfattet af Washington-konventionen. I øvrigt indebærer de foreslåede bestemmelser i § 59, stk. 2 og 4, jfr. lovforslagets § 1, nr. 29, at der – også udover hvad der følger af internationale overenskomster – kan fastsættes bestemmelser om ind- og udførsel vedrørende vilde planter og dyr, bortset fra pattedyr og fugle, der findes vildtlevende her i landet.

Til nr. 32 (§ 64 a).

Den gældende forældelsesregel i § 64 a omfatter alene de tilladelser, der er meddelt efter kap. VI (bygge- og beskyttelseslinjer) eller § 53 (fortidsmindebeskyttelseslinjer). De samme grunde, der har motiveret denne regel, gælder også, når det drejer sig om de øvrige tilladelser, der meddeles efter loven. Om tilladelser af denne art meddelt før 1. januar 1979 henvises til lovforslagets § 2, stk. 4.

Til nr. 33 (§ 64 b).

Der optræder jævnligt tilfælde, hvor naturfredningslovens regler, især byggeinjebestemmelserne, overtrædes i forbindelse med byggeri, hvortil kommunalbestyrelsen har givet byggetilladelse efter byggeoven. I disse sager stilles fredningsmyndighederne over for en mere eller mindre fuldbyrdet kendsgerning, og har som oftest ikke reel mulighed for efterfølgende at varetage naturfredningshensynene. Der foreslås derfor pålagt bygningsmyndighederne en forpligtelse til ikke at meddele byggetilladelse efter byggeoven, førend fornødne tilladelser m. v. i henhold til naturfredningsloven foreligger. Bestemmelser med tilsvarende sigte findes i f. eks. by- og landzonelovens § 11, stk. 5.

Til nr. 34–36 (§ 65 a).

I medfør af bekendtgørelse nr. 542 af 27. oktober 1975 om henlæggelse af opgaver og beføjelser til

fredningsstyrelsen administrerer styrelsen den væsentlige del af miljøministeriets lovgivning på naturfredningsområdet. I overensstemmelse hermed foreslås fredningsstyrelsen direkte nævnt i § 65 a, stk. 1.

§ 65 a, stk. 2, foreslås uændret i forhold til gældende lov.

Ændringerne i stk. 3 er alene af redaktionel art.

Til nr. 37 (§ 65 b og 65 c).

ad § 65 b.

Efter de i forslaget til en ny § 65 b, stk. 1 og 2, foreslåede bestemmelser, der har deres forbillede i miljøbeskyttelseslovens § 45, er det fredningsstyrelsens opgave inden for sine rammer i videst muligt omfang at holde sig løbende orienteret om, hvorledes og i hvilket omfang naturfredningsinteresserne varetages i landets forskellige dele. Fredningsstyrelsen skal endvidere samle den aktuelle faglige viden inden for naturfredningsområdet, ligesom styrelsen må følge forholdene i andre lande og internationale organisationer.

På dette grundlag vil fredningsstyrelsen udøve rådgivende funktioner på naturfredningsområdet over for ministeren og andre myndigheder, herunder regionale og lokale myndigheder.

Styrelsen kan endvidere på grundlag af sin viden om udviklingen inden for naturfredningsområdet tage planlægnings- og udviklingsopgaver op, således at styrelsen f. eks. får mulighed for at vurdere, om visse analyseopgaver eller dele af fredningsplaner bør udarbejdes centralt, jfr. forslaget til de nye bestemmelser i §§ 35 og 36 (lovforslagets § 1, nr. 14).

Ifølge bestemmelsen i stk. 3 har fredningsstyrelsen til opgave at informere om naturfredningsproblemer. Bestemmelsen skal bl. a. ses på baggrund af naturfredningslovens formålsparagraf, hvori det hedder, at det ved loven tilstræbes at værne Danmarks natur og landskabelige værdier i videst muligt omfang og at give befolkningen mulighed for at nyde godt af disse. Begge disse formål forudsætter oplysning og information. Oplysning om naturens kredsløb og den landskabelige udvikling vil øge befolkningens muligheder for oplevelser i og forståelsen for at værne naturen.

Den voksende befolkning og dennes koncentration i bymiljøer uden den daglige kontakt med naturen gør behovet for rekreative udfoldelsesmuligheder stadig stigende, hvorfor der må forventes at blive behov for en intensiveret oplysningsvirksomhed.